USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Michala Bobka v právní věci žalobce: **Y. O.**, zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,** odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2021, č. j. KRPA-72858-13/ČJ-2021-000022-ZZC, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2021, č. j. 2 A 12/2021 - 41,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu Mgr. Ladislavu Bártovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 3.400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2021. Tímto rozhodnutím byl žalobce podle § 124 odst. 1, písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zajištěn za účelem vyhoštění na dobu 30 dnů.

[2] Při posouzení věci vycházel městský soud z následujícího skutkového stavu. Dne 24. 3. 2021 prováděla hlídka Policie ČR kontrolu osob se zaměřením na dodržování pobytu cizinců v Protialkoholní záchytné stanici Bulovka, kde byl kontrolován i žalobce. Ten se prokázal neplatným průkazem žadatele o azyl, neboť řízení ve věci mezinárodní ochrany pravomocně skončilo již 23. 10. 2020 zamítnutím jeho žádosti. Lustrací bylo dále zjištěno, že se žalobce ode dne 4. 7. 2020 nachází v evidenci nežádoucích osob.

Rozhodnutím Policie ČR ze dne 23. 6. 2020 mu bylo uloženo správní vyhoštění v délce 1 roku, jeho odvolání bylo následným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne zamítnuto 3. 12. 2020 a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno. Žalobce měl tudíž povinnost z území České republiky vycestovat, avšak až do dne vydání napadeného rozhodnutí tak neučinil.

[3] Na základě výše uvedených skutečností dospěl městský soud, shodně s žalovaným, k závěru, že žalobce svým minulým jednáním oslabil svoji důvěryhodnost, čímž vzbudil pochybnost, že se podvolí dalším povinnostem stanoveným správním orgánem. Svým dosavadním jednáním neposkytl dostatečnou záruku umožňující uplatnění zvláštních opatření za účelem vycestování. Soud se přitom neztotožnil s námitkou žalobce, že správní orgán nedostatečně a nepřezkoumatelně vyhodnotil, zda mu na Ukrajině nehrozí nebezpečí vážné újmy. Žalovaný se dle názoru soudu touto otázkou řádně zabýval, konkrétně na str. 8 svého rozhodnutí. Celkově pak soud nezjistil žádné důvody, které by bránily vycestování žalobce do domovského státu. Napadené rozhodnutí žalovaného proto vyhodnotil jako zákonné.

[4] Kasační stížnost podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle jeho názoru se městský soud nijak nevypořádal s hrozbou vážné újmy - zabití, jež stěžovateli po jeho eventuálním vyhoštění na Ukrajině hrozí, ačkoliv je pravdou, že konkrétní důvody, pro které se obává této hrozby, stěžovatel neuvedl. Žalovaný ani soud neposoudili správně překážku vycestování, pečlivě ji neprozkoumali, neodůvodnili a nezjišťovali důvěryhodnost údajů poskytnutých stěžovatelem. V důsledku toho pak nemohli správně posoudit ani otázku, zda zajištění stěžovatele mohlo splnit svůj účel. Ve svém souhrnu má pak stěžovatel za to, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné a městský soud je měl jako takové zrušit. Navrhl proto, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k přezkoumání napadeného rozsudku z hlediska uplatněného stížnostního bodu, musel se zabývat otázkou přijatelnosti kasační stížnosti.

[6] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[7] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39 *„přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je - kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce - pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.“*

[8] Stěžovatel ve své kasační stížnosti neuvedl žádné důvody, v nichž by spatřoval přijatelnost své kasační stížnosti a takové důvody nenalezl v projednávané věci ani Nejvyšší

správní soud z úřední povinnosti. V dané věci není předmětem posouzení žádná zásadní právní otázka, k níž by se musel Nejvyšší správní soud vyjádřit v zájmu sjednocování judikatury, napadený rozsudek městského soudu je standardní ohledně rozsahu skutkových zjištění i právních závěrů, které na jejich základě soud učinil. Rozsah vypořádání opakovaně uváděné námitky stěžovatele ohledně překážky vycestování pak zcela odpovídá míře (ne)konkrétnosti, která byla s jeho prohlášením k této otázce spojena. K tomu lze jen pro úplnost uvést, že na tuto věc se ani analogicky nevztahují závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2022, č. j. 10 Azs 537/2021 - 31, podle nichž lze ve věcech mezinárodní ochrany prolomit s ohledem na nové skutkové okolnosti pravidlo uvedené v § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť na posouzení zákonnosti dřívějšího zajištění cizince nemají případné nové skutečnosti, které nastaly po uplynutí doby zajištění, žádný vliv.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost dle výše uvedeného § 104a odst. 1 s. ř. s. jako nepřijatelnou odmítl.

[10] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 a 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[11] V řízení o žalobě byl městským soudem stěžovateli ustanoven zástupcem advokát Mgr. Ladislav Bárta (viz usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 5. 2021, č. j. 2 A 12/2021 - 20). Jeho ustanovení platilo i pro řízení o kasační stížnosti. V takovém případě hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (viz § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta v souladu s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Ustanovený zástupce učinil ve věci jeden úkon právní služby, a to sepsání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za tento úkon právní služby náleží zástupci stěžovatele mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč, která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. celkem 3.400 Kč. Uvedená částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení stěžovatele nese podle § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. října 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu